

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Yeryüzünde Allah'ın Şeriatının İkame Edilmesi

Allah Vaadini Gerçekleştirinceye Kadar Gerçek Liderliğin Yenilenen Ahdi

İnsanı yaratan, ona şekil veren, ona ruhundan üfleyen, onu akılla onurlandıran Allah (her şeyden) münezzehtir. Onları küfrün karanlıklarından imanın nuruna kavuşturmak için Rasulünü alemlere rahmet olarak gönderen Allah münezzehtir. Tüm insanların yolunu aydınlatan bir kandil ve meşale olması için Kitabı'nı Nebisi Mustafa'ya indiren Allah münezzehtir. Şöyle buyuran Allah münezzehtir: **مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا** **“Ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk etmeleri için yarattım. Ben onlardan rızık istemiyorum. Beni doyurmalarını da istemiyorum.”** [Zariyat 56-57] **Şöyle buyuran Allah münezzehtir: قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ** **“De ki: Şüphesiz benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm hepsi âlemlerin Rabbi Allah içindir. O'nun ortağı yoktur. Bana sadece bu emrolundu ve ben Müslümanların ilkiyim.”** [En'am 162-163]

Allah kullarını yaratmış ve Kendisinin onların Rabbi olduğuna şahitlik etmeleri için kullarından söz almıştır: **وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا** **“Kıyamet gününde, biz bundan habersizdik demeyesiniz diye Rabbin Adem oğullarından, onların bellerinden zürriyetlerini çıkardı, onları kendilerine şahit tuttu ve dedi ki: Ben sizin Rabbiniz değil miyim? (Onlar da), Evet (buna) şahit olduk, dediler.”** [Araf 172]

Yeryüzünde, batılın ve noksanlığın gelemediği ve insanlar arasında Allah'tan korkan bir liderin ikame ettiği hükümlerinin güvence altına aldığı güzel bir yaşam sürsünler diye Allah şeriatını indirmiştir. Allah, hayra davet eden, iyiliği emredip kötülükten sakındıran insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmet olmasının yanı sıra ümmetlere Allah'ın razı olduğu şekilde liderlik eden bir ümmet olsun diye ümmetinin Nebisini seçmiştir: **كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ** **“Siz insanlar için çıkartılmış en hayırlı ümmetsiniz; marufu emreder, münkeri nehyedersiniz ve Allah'a inanırsınız. Eğer Ehli Kitap'da (Yahudiler ve Hıristiyanlar) iman etseydi kendileri için hayırlı olurdu. Onlardan iman edenler vardır, fakat çoğu fasıktır.”** [Ali İmran 110]

Subhanehu'nun sünnetlerinden biri de, yarattıklarının işlerini yürütmesi için liderliği hayatın bir gerekliliği kılmasıdır. Zira kuş sürülerinin kendilerini yönlendiren bir lideri olduğu gibi sığır ve hayvanlara da liderlik eden biri vardır ve karınca ve arılar da aynı şekildedir... İşte onlar da insanlar gibi ümmetlerdir: **وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ تَمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ** **“Yeryüzünde yürüyen hayvanlar ve (gökyüzünde) iki kanadıyla uçan kuşlardan ne varsa hepsi ancak sizin gibi topluluklardır. Biz o kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Nihayet (hepsi) toplanıp Rablerinin huzuruna getirilecekler.”** [En'am 38]

Liderlik, hayatı yönlendiren ve düzenleyen bir otorite olup hayatın işlerinin yürütmesi için gerekli olan bir husustur. Bu yüzden Allah Subhanehu ve Teala İslam ümmetine, aralarında Allah'ın hükümlerini tatbik etmesi için bir lidere biat etmesini farz kıldığı gibi ona itaat etmeyi de farz kılmıştır. Ancak lider masiyeti emrederse onu dinlemek ve ona itaat etmek yoktur.

Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem, İslam ümmetinin ilk lideri ve insanlığın tanıdığı en büyük adamdır; zira risaleti tebliğ etti, emaneti eda etti ve milletlere liderlik edecek ve onların arasında Allah'ın nurunu ve hidayetini yayacak izzetli ve güçlü bir İslam ümmeti bıraktı. Dolayısıyla insanlık, ondan daha büyük bir lidere tanık olmamıştır; çünkü o, İnsanları, taifeleri, boyları, ırkları ve renkleri **“لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ - Allah'tan başka ilah yoktur”** bayrağı altında bir araya getirdi, sınırları yıktı ve kalpleri birleştirdi.

Allah'a ibadet etmemizin anlamı, yeryüzünü imar etmemiz ve onun üzerinde Allah'ın hükmünü yaymamızdır. Zira bu, yerlerin, göklerin ve dağların taşımayı reddettiği ve insanın taşıdığı bir emanettir. Dolayısıyla onu Nebiler ve Rasuller teslim aldılar ve bu azim emaneti

en mükemmel şekilde yerine getirenlerin sonuncusu Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem olmuştur. Zira Allah'ın Rasulü, Rabbini razı etmiş ve kendi yolunda yürümeye devam etmesi, Allah'ın dinini korumak ve onu dünyalara yaymak amacıyla yaptığı ahidini yerine getirme noktasında metodunu takip etmesi için emaneti ümmetine teslim ettiğine dair şahitlik etmiştir.

Sadık, muhlis ve gerçek bir liderin tek önem verdiği ahdi, Rabbini razı etmek ve Allah'ın sevdiği ve kulları için razı olduğu bir hayat olsun diye tüm insanlar arasında O'nun şeriatını yaymak olmalıdır. **فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ * وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ** **Allah'a karşı yalan uyduran, kendisine gelen gerçeği (Kur'an'ı) yalan sayandan daha zalim kimdir? Kâfirlerin yeri cehennemde değil mi? Doğruyu getiren ve onu tasdik edenler var ya, işte kötülükten sakınanlar onlardır. Onlar için Rableri yanında diledikleri her şey vardır. İşte bu, iyilik edenlerin mükâfatıdır.** [Zümer 32-33-34] Dolayısıyla ashabı Rasulün yolunda yürüdüler ve dini korumak, onu yaymak için çalışmak, ümmetin işlerini yerine getirmek, ümmet arasında adaleti ve güvenliği yaymak, İslam Devleti'nin tebaasından olan herkesin ihtiyaçlarını karşılamak için yarışanlardan olmak, dine hizmet etmek ve onun kelimesini yüceltmek uğrunda malları feda edenlerden olmak ve ahiret hayatı ve Allah rızası için sahip olduğu şeylerden infak edenlerden olmak için Rasulün onların arasına yerleştiği ve sadece onlara öğrettiği şeylere uydular. Ayrıca onlar, kullar arasında O'nun hükümlerini en güzel şekilde tatbik etmeye çalışıyorlar, onlar hakkında Allah'tan korkuyorlar, ihmal etmeleri veya zulmetmeleri durumunda Allah'ın gazabından korkuyorlardı. Dahası başta yaşlılar, sakatlar ve velisi olmayanlar olmak üzere tebaasındakilere hizmet edip onların ihtiyaçlarını yerine getiriyorlardı. Nitekim Allah'ın Rasulü'nün Halifesi Ebu Bekir'in hizmet ettiği, sonra onun bakımına Ömer İbn Hattab'ın devam ettiği kör kadının kıssası, güzel bir gözetim için yarıştıklarına ve içlerinden birinin diğerine "Senden sonra gelecek Halifeleri yordun ey Ebu Bekir" diyerek ona gıpta ettiğine dair en güzel bir örnektir... Böylece sırasıyla emaneti aldılar ve onlardan her biri bu emaneti Allah'ın razı olacağı en güzel şekilde eda etmek için çalıştı. Hatta (dağlara buğday serpin ki aç kalmasınlar) diyerek kuşları ve (onlar için yollar açın ki ayakları tökezlemesin) diyerek hayvanları bile Allah için gözetmişlerdir!

Müslümanların Halifelerinden her biri kendi takvasına ve Allah korkusuna göre emaneti yerine getirdiler. Bu dini korumak, onu savunmak ve Allah'ın kelimesi üstün olsun ve hüküm sadece Allah'ın olsun diye dini dünyanın dört bir tarafına yaymak için çalıştılar. Fakat bu dinin düşmanları, Allah'a ve Rasulü'ne ihanet eden, emaneti ihmal eden ve onu satan ümmetin evlatlarından küçük bir gurubun yardımıyla dini koruyan ve onun hükümlerini uygulayan siyasi bir varlık olan Hilafet Devleti'ni yıkmayı başardılar, onu birçok devletçiklere böldüler ve kendi çıkarlarını yerine getirmeleri ve ümmetin servetlerinin ve topraklarının kendileri adına yağmalanmasını güvence altına almaları için her birinin başına ajanlarını diktiler. Böylece iş, ehli olmayan kimselere havale edildi, iş ehli olmayan kimselere havale edilince de kıyamet gününü beklemeliyiz. Tıpkı Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğu gibi: **إِذَا ضُيِّعَتِ الْأَمَانَةُ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ** **Emanet zayi edildiği zaman kıyameti bekle!** (Birisi) dedi ki: Emaneti zayi etmek nasıl olur ey Allah'ın Rasulü! (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle dedi: **إِذَا أُسْبِدَ الْأَمْرُ إِلَىٰ غَيْرٍ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ** **İş ehli olmayan kimseye havale edilip verildiğinde kıyameti bekle!** [Buhari rivayet etti.]

İşler, insanların işlerini gözetmeyen ve onların maslahatlarının yanında durmayan kimselere havale edildi. Zira insanların omuzlarına vergiler ve yüksek fiyatlar yüklediler ve Allah'ın onlara bahşetmiş olduğu zenginliklerden mahrum bırakmadılar. Yine işler, ülkeyi satanlara, insanlar arasından zulmü, fısı ve fesadı yayanlara havale edildi.

İnsanların işlerini üstlenen ve onları, küçük bir azınlığın çıkarlarına hizmet eden ve (savaşlar, kıtlık, fiziksel ve cinsel sömürü) sayesinde dünyadaki çocuklara acı çektirmesinin yanı sıra insanların çoğuna zulmeden beşerî sistemle yönetenler hani neredeler?!

Özellikle Müslümanların evlatları olmak üzere insanlara korku ve yerinden edilme yaşatanlar hani neredeler?! Binlerce çocuğun açlıktan öldüğü veya kendilerini beslemek için ot ve çöp yemelerinin yanı sıra insanların ihtiyaçlarını karşılamaktan aciz güdük bir rejimle

yönetenler hani neredeler?! Oysa onlar, kendisine onurlu bir hayatı garanti edecek servetleri olan bir ümmetin evlatları değiller midir?!

Onlar ile küçüklere merhamet eden ve büyüklerine saygı gösteren Allah'ın şeriatı ile yönetenler arasında ne kadar da büyük bir fark vardır! لَيْسَ مَثًا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَيُوَقِّرْ كَبِيرَنَا "Küçüklerimize merhamet etmeyen, büyüklerimize saygı göstermeyen bizden değildir." [Ebu Davud ve Tirmizi rivayet ettiler.] Yine onlarla yetimlerin başlarını okşayanlar ve onların ihtiyaçlarını giderenler arasında ne kadar da büyük bir fark vardır!

İnsanlar yoksulluk ve işsizliğin acısını çekerken bugün işlerin sorumluluğunu üstlenenler hani neredeler?! Bütün kapılar yüzlerine kapandıktan, hayatları karardıktan, adresleri umutsuzluk ve hüsrana olduktan sonra asılarak, boğularak ve yakılarak hayatları son bulan ümmetin gençlerinden olanlar hani neredeler?!

Şiddetli fitnelerin ve ayartmaların olduğu akımlar tarafından çevrelenmiş olan gençlerimizin acılarını hissedenler hani neredeler?! Şimdi harama davet ettikleri ve iffet ve saflıktan alıkoymaları bir hayat yaşıyorlar! Emaneti yüklenip onu korumaya çalışanlar, gençler hakkında Allah'tan korktukları için onları evlendirenler, onları bağışlayanlar ve içgüdülerini Allah'ın koyduğu hükümlerle ve O'nun razı olduğu şeylerle tatmin etmeleri için gençlere yardım edenler hani neredeler?! Ebu Hureyra'dan şöyle rivayet edilmiştir: Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: ثَلَاثَةٌ حَقُّ عَلَى اللَّهِ عَوْنُهُمْ؛ الْمَجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَالْمُكَاتِبُ الَّذِي يُرِيدُ الْأَدَاءَ، وَالنَّاكِحُ الَّذِي يُرِيدُ الْعَقَافَةَ "Üç gruba Allah'ın yardım etmesi haktır: Allah yolunda cihad eden kişiye, (hürriyetini kazanmak için belirlenmiş parayı) ödemeye çalışan köleye, iffetli olabilmek için evlenen kişiye."

Evlilik masraflarına, ailenin geçimine ve nafakasına güç yetiremediğinden (işsizliğin had safhada olmasından, evlilik ve yaşam masraflarının yüksek olmasından...) dolayı gençlerin iffetini koruyamayan günümüzde yöneticiler hani neredeler?!

Kadınların zincire vurulup sömürüldüğü, ezildiği, köleleştirildiği, özgürlükler ve haklar adına aldatıldığı ve Allah'ın üzerine yarattığı kadınlığını kaybetmesine neden olan bu sefil hayattan kendilerini kurtarmasını beklediği yöneticiler hani neredeler?!

Tüm dünya açlık, yoksulluk, işsizlik ve savaşların acısını çekerken dünyayı yönettiğini iddia edenler hani neredeler?! İnsanların göğüslerini daraltan sıkıntılı ve boynu bükük bir hayat yaşandığında, fakiriyle zenginiyle, genciyle yaşlısıyla, erkeğiyle kadınıyla insana insan olarak bakıp tüm insanların işlerini gözetecek olan başka bir sistem mi aranmalıdır?!

İşlerinin gözetilmesi ve ihtiyaçlarının karşılanması için ümmetin yaratıcısının nizamından daha iyi bir nizam mı var? أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ "Bilesiniz ki, yaratmak da emretmek de O'na mahsustur. Alemlerin Rabbi Allah ne yücedir!" [Araf 54]

Allah'ın kullarına emanet ettiği ve insanlığın en hayırlısının, sahabesinin ve Allah'ı tasdik eden herkesin taşıdığı emanetin bilincinde olan gerçek liderlerden olanlar hani neredeler?! Kim doğru sözlü olur ve emaneti yerine getirirse kurtulur, kim de ihmalkarlık gösterir ve yalan söylerse ihanet etmiş olup pişmanlığın kendisine fayda vermeyeceği günde pişman olanlardan olacaktır!

Gerçek bir liderlik, Allah'ın davetini taşır, Allah'a karşı dürüst olmayı hatırlar, bu risaletin ve bu dinin kaygısını taşır, yeryüzünde bu dini savunmak ve onu onurlandırmak için çalışır, bu hususta hiçbir kınayıcının kınamasından korkmaz ve bu yolda yürüyenlerin azlığı onu bundan vazgeçirmez. Gerçek bir liderlik, Allah'ın şeriatını korumak ve tüm gücü ve kuvvetiyle yeryüzünü onunla yönetmek için çalışır. Ödün vermez, iltifat beklemez ve rehavete kapılmaz. Tüm tereddütleri yenecek bir kararlılığa, her türlü rehaveti ve gevşekliği reddeden bir cesaret ve cürekârlığa sahip olur. Yardım eden, galip gelen, güç ve kuvvet sahibi olan Allah'a karşı dürüst ve ihlaslı olur.

Gerçek liderlik bir sorumluluk olup Allah'tan korkan herkes ona hakkını vermemekten dolayı korkar. Ebu Zer'den şöyle dediği rivayet edilmiştir: Dedim ki Ey Allah'ın Rasulü, beni amil tayin etmeyecek misin (bana bir yerin sorumluluğunu vermeyecek misin)? Bunun üzerine elini omzuma koyup şöyle dedi: يَا أَبَا ذَرٍّ إِنَّكَ ضَعِيفٌ، وَإِنَّهَا أَمَانَةٌ، وَإِنَّهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ جَزِيٌّ وَنَدَامَةٌ، إِلَّا مَنْ

أَخَذَهَا بِحَقِّهَا، وَأَدَّى الَّذِي عَلَيْهِ فِيهَا “Ey Ebu Zer, görüyorum ki sen zayıfsın. O (yönetim sorumluluğu) ise, bir emanettir. O; onu hakkıyla alan ve o hususta üzerinde olanı yerine getiren kimse dışında, kıyamet günü utançtır, pişmanlıktır.” [Müslim rivayet etti.]

Gerçek bir liderliğini temel kaygısı, insanların hayatlarını aydınlatmak için onların arasında Allah'ın hükümlerini tatbik etmek için çalışır, insanların sorunlarının çözülmesinde, ihtiyaçlarının sağlanmasında ve onlar için güzel bir yaşamın garanti edilmesinde Allah'ın şeriatının mükemmelliğini ortaya çıkarır, insanlar arasında adalet ve merhameti yayar, onların güvende olmalarını ve gruplar halinde İslam'a girmelerini sağlar. Gerçek bir liderlik, sadece Allah'ın şeriatının hakim olduğu, onun egemen olduğu ve onun lider olduğu bir dünya görmek ister. Çünkü o, Allah'ın sadık kulları için olan iktidar ve zaferinden emindir.

Gerçek bir liderlik, yaratılışların en hayırlısı olan ve hicretinde ona eşlik eden efendimiz Ebu Bekir Radiyallahu Anh gibi bu azim emaneti her şeyin üstünde tutar. Zira insanların en sevgilisi Aleyhissalatu ve's Selam'ın vefatının akabinde yapmış olduğu konuşmasında Müslümanlara şöyle demişti: **فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُعْبُدُ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ مَاتَ، وَمَنْ كَانَ يُعْبُدُ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ** “Her kim Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e tapıyorsa, bilsin ki, Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem ölmüştür. Her kim de Allah'a ibadet ve kulluk ediyorsa bilsin ki, Allah Hayy'dır, ölümsüzdür.” Böylece kesin bir adımla devletin vahdetini korudu ve irtidatı ortadan kaldırdı.

Gerçek bir liderlik, halkına yalan söylemeyen, Allah'a, Rasulü'ne ve müminlere karşı sadık olan, İslam'ın izzet ve onurunu yeniden elde etmek için gece gündüz çalışan, Müslümanları tevhit bayrağı altında birleştiren ve onları tek bir devlet altında toplayan, böylece Müslümanların, düşmanlarına boyun eğdirdikleri, onları zelil kıldıkları, onlara hükmettikleri ve onlara Allah'ın adil hükümleriyle önderlik ettikleri güçlü ve şerefli bir hayat yaşadıkları bir liderliktir.

Gerçek bir liderlik, Allah ile olan ahdini iş önceliklerinin en başına koyar. Çünkü bunun üzerine bir farz olduğuna ve uyması gereken şerî bir vacip olduğuna inanır. Gerçek bir liderlik, her fırsatta bu ahdi yenileyen, dünya Allah'ın şeriatıyla yönetilmedikçe ve İslam'ın ihtişamı geri dönmedikçe kesinlikle kendisini huzurlu hissetmeyen bir liderliktir, insanları insanların yönetiminin karanlıklarından insanların Rabbinin yönetiminin nuruna kavuşturan ve sadece Allah'ın hükmünü uygulamayı ve O'nun gölgesinde yaşamayı önemseyen bir liderliktir.

Gerçek bir liderlik, Hizb-ut Tahrir gibi siyasi bir partinin içinde kitleleşen, İslami hayatı yeniden başlatmak için çalışan, bunun için hiçbir makam ve dünyalık bir şey istemeyen, Allah'ı görüyormuş gibi O'ndan korkan ve tevhid bayrağı göklerde yükselinceye, din tamamen Allah'ın oluncaya ve O'ndan başka emir sahibi olmayıncaya kadar Allah'ın kesinlikle ahdini yerine getireceğini tasdik eden bir liderliktir. Allah için Rabbinin tasdik eden bir liderlik olmalıdır: O'na tevekkül ettim, O'nun vaadine sarıldım ve inandım.

“مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رَجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَن يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا” **Müminlerden öyle adamlar vardır ki, Allah'a verdikleri söze sadık kaldılar. İçlerinden bir kısmı verdikleri sözü yerine getirmiştir. Bir kısmı da beklemektedir. Verdikleri sözü asla değiştirmemişlerdir.”** [Ahzab 23]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Zinet Es-Samit